

25 ЛЮТОГО 1951 РОКУ—ДЕНЬ ВИБОРІВ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

ЛЕНІНЕЦЬ

ОРГАН ВАСИЛІВСЬКОГО РК КП(б)У ТА РАЙОННОЇ РАДИ
ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ, ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

Розмова Т. Сталіна Й. В. з кореспондентом „Правди“

Недавно кореспондент «Правди» звернувся до товариша Сталіна з рядом запитань зовнішньополітичного характеру. Нижче друкується відповідь тов. Сталіна Й. В.

Запитання. Як Ви розцінюєте останню заяву англійського прем'єра Еттли в палаті громад про те, що після закінчення війни Радянський Союз не роззброївся, тобто не демобілізував своїх військ, що з того часу Радянський Союз дедалі збільшує свої збройні сили?

Відповідь. Я розцінюю цю заяву прем'єра Еттли як наклеп на Радянський Союз.

Всьому світові відомо, що Радянський Союз демобілізував після війни свої війська. Як відомо, демобілізація була проведена трьома чергами: перша і друга черги—протягом 1945 року, а третя черга—з травня по вересень 1946 року. Крім того в 1946 і 1947 рр. була проведена демобілізація старших віків особового складу Радянської Армії, а на початку 1948 року були демобілізовані всі старші віки, що залишилися.

Такі всім відомі факти.

Коли б прем'єр Еттли був сильний у фінансовій або економічній науці, він легко зрозумів би, що не може ні одна держава, в тому числі й Радянська держава, розгортати на всю широчінь цивільну промисловість, почати великі будови, подібні до гідроелектричних на Волзі, Дніпрі, Аму-Дар'ї, які потребують десятків мільярдів бюджетних видатків, продовжувати політику систематичного зниження цін на товари масового споживання, яке теж потребує десятків мільярдів бюджетних видатків, вкладати сотні мільярдів у справу відбудови зруйнованого німецькими окупантами народного господарства, і разом з тим, одночасно з цим, умножати свої збройні сили, розгорнути військову промисловість. Не важко зрозуміти, що така безрозсудна політика привела б до банкрутства держави. Прем'єр Еттли повинен був би знати з власного досвіду, як і з досвіду США, що умноження збройних сил країни і гонка озброєнь веде до розгортання військової промисловості, до скорочення цивільної промисловості, до припинення великих цивільних будов, до підвищення податків, до підвищення цін на товари масового споживання. Зрозуміло, що коли Радянський Союз не скорочує, а, навпаки, розширює цивільну промисловість, не згортає, а, навпаки, розгортає будівництво нових грандіозних гідроелектричних і зрушувальних систем, не припиняє, а, навпаки, продовжує політику зниження цін,—то він

не може одночасно з цим роздувати військову промисловість і умножати свої збройні сили, не ризикуючи опинитися в стані банкрутства.

І якщо прем'єр Еттли, незважаючи на всі ці факти і наукові міркування, все ж вважає можливим відкрито зводити наклеп на Радянський Союз і його мирну політику, то це можна пояснити лише тим, що він думає наклепом на Радянський Союз виправдати гонку озброєнь в Англії, здійснювану нині лейбористським урядом.

Прем'єрові Еттли потрібна брехня про Радянський Союз, йому потрібно зобразити мирну політику Радянського Союзу як агресивну, а агресивну політику англійського уряду як мирну,—для того, щоб ввести в оману англійський народ, нав'язати йому цю брехню про СРСР і таким чином втягти його шляхом обману в нову світову війну, яку організують правлячі кола Сполучених Штатів Америки.

Прем'єр Еттли зображає себе як прихильника миру. Але якщо він справді стоїть за мир, чому він відхилив пропозицію Радянського Союзу в Організації Об'єднаних Націй про негайне укладення Пакту Миру між Радянським Союзом, Англією, Сполученими Штатами Америки, Китаєм і Францією?

Якщо він справді стоїть за мир, чому він відхилив пропозиції Радянського Союзу про негайний приступ до скорочення озброєнь, про негайну заборону атомної зброї?

Якщо він справді стоїть за мир, чому він переслідує прихильників захисту миру, чому він заборонив Конгрес захисників миру в Англії? Хіба кампанія за захист миру може загрожувати безпеці Англії?

Ясно, що прем'єр Еттли стоїть не за збереження миру, а за розв'язування нової світової агресивної війни.

Запитання. Що Ви думаєте про інтервенцію в Кореї, чим вона може кінчитися?

Відповідь. Якщо Англія і Сполучені Штати Америки остаточно відхилили мирні пропозиції Народного Уряду Китаю, то війна в Кореї може закінчитися лише поразкою інтервентів.

Запитання. Чому? Хіба американські і англійські генерали і офіцери гірші від китайських і корейських?

Відповідь. Ні, не гірші. Американські і англійські генерали і офіцери нітрохи не гірші від генералів і офіцерів будь-якої іншої країни. Щодо солдатів США і Англії, то у війні проти гітлерівської Німеччини і мілітаристської Японії вони показали себе, як відомо, з найкращого боку. В чому ж справа? А в тому, що

війну проти Кореї і Китаю солдати вважають несправедливою, тоді як війну проти гітлерівської Німеччини і мілітаристської Японії вони вважали цілком справедливою. Справа в тому, що ця війна є вкрай непопулярною серед американських і англійських солдатів.

Справді, важко переконати солдатів, що Китай, який не загрожує ні Англії, ні Америці і у якого захопили американці острів Тайван,—є агресором, а Сполучені Штати Америки, які захопили острів Тайван і підвели свої війська до самих кордонів Китаю,—є стороною, яка обороняється. Важко переконати солдатів, що Сполучені Штати Америки мають право захищати свою безпеку на території Кореї і коло кордонів Китаю, а Китай і Корея не мають права захищати свою безпеку на своїй власній території або коло кордонів своєї держави. Звідси непопулярність війни серед англо-американських солдатів.

Зрозуміло, що найдосвідченіші генерали і офіцери можуть зазнати поразки, якщо солдати вважають нав'язану їм війну глибоко несправедливою і якщо вони виконують в силу цього свої обов'язки на фронті формально, без віри в правоту своєї місії, без піднесення.

Запитання. Як Ви розцінюєте рішення Організації Об'єднаних Націй (ООН), яке оголошує Китайську Народну Республіку агресором?

Відповідь. Я розцінюю його, як ганебне рішення.

Справді, треба втратити останні рештки совісті, щоб твердити, що Сполучені Штати Америки, які захопили китайську територію, острів Тайван, і вторглися в Корею до кордонів Китаю,—є стороною, що обороняється, а Китайська Народна Республіка, яка захищає свої кордони і старається повернути собі захоплені американцями острів Тайван,—є агресором.

Організація Об'єднаних Націй, створена як оплот збереження миру, перетворюється в знаряддя війни, в засіб розв'язування нової світової війни. Агресорським ядром ООН є десять країн—членів агресивного Північно-атлантичного пакту (США, Англія, Франція, Канада, Бельгія, Голландія, Люксембург, Данія, Норвегія, Ісландія) і двадцять Латиноамериканських країн (Аргентина, Бразилія, Болівія, Чилі, Колумбія, Коста-Ріка, Куба, Домініканська республіка, Еквадор, Сальвадор, Гватемала, Гаїті, Гондурас, Мексика, Нікарагуа, Панама, Парагвай, Перу, Уругвай, Венесуела). Представники цих країн і вирішують тепер в ООН-і долю війни і

миру. Це вони провели в ООН-і ганебне рішення про агресивність Китайської Народної Республіки.

Характерно для нинішніх порядків в ООН-і, що, наприклад, невелика Домініканська республіка в Америці, яка ледве налічує два мільйони населення, має тепер таку ж вагу в ООН-і, як Індія, і багату більше ваги, ніж Китайська Народна Республіка, яка позбавлена права голосу в ООН-і.

Таким чином, перетворюючись в знаряддя агресивної війни, ООН разом з тим перестає бути всесвітньою організацією рівноправних націй. По суті справи ООН є тепер не стільки всесвітньою організацією, скільки організацією для американців, яка діє на потребу американським агресорам. Не тільки Сполучені Штати Америки і Канада прагнуть до розв'язування нової війни, але на цьому шляху стоять також і двадцять Латиноамериканських країн, поміщики і купці яких жадають нової війни де-небудь в Європі чи Азії, щоб продавати воюючим країнам товари по надвисоким цінам і нажити на цьому кривавому ділі мільйони. Ні для кого не являє таємниці той факт, що 20 представників двадцяти Латиноамериканських країн представляють тепер найбільш згуртовану і слухняну армію Сполучених Штатів Америки в ООН-і.

Організація Об'єднаних Націй стає таким чином на безславний шлях Ліги Націй. Тим самим вона ховає свій моральний авторитет і прирікає себе на розпад.

Запитання. Чи вважаєте нову світову війну неминучою?

Відповідь. Ні. Принаймні тепер її неможливо вважати неминучою.

Звичайно, в Сполучених Штатах Америки, в Англії, так само як і у Франції, є агресивні сили, що жадають нової війни. Їм потрібна війна

для одержання надприбутків, для пограбування інших країн. Це—мільяртери і мільйонери, що розглядають війну як доходну статтю, яка дає колосальні прибутки.

Вони, ці агресивні сили, тримають у своїх руках реакційні уряди і спрямовують їх. Але вони разом з тим бояться своїх народів, які не хочуть нової війни і стоять за збереження миру. Тому вони намагаються використати реакційні уряди для того, щоб облутати брехнею свої народи, обманути їх і зобразити нову війну, як оборонну, а мирну політику миролюбних країн, як агресивну. Вони намагаються обманути свої народи для того, щоб нав'язати їм свої агресивні плани і втягти їх у нову війну.

Саме тому вони бояться кампанії на захист миру, побоюючись, що вона може викрити агресивні наміри реакційних урядів.

Саме тому вони провалили пропозиції Радянського Союзу про укладення Пакту Миру, про скорочення озброєнь, про заборону атомної зброї, побоюючись, що прийняття цих пропозицій підірве агресивні заходи реакційних урядів і зробить непотрібною гонку озброєнь.

Чим кінчиться ця боротьба агресивних і миролюбних сил?

Мир буде збережений і зміцнений, якщо народи візьмуть справу збереження миру в свої руки і відстоюватимуть його до кінця. Війна може стати неминучою, якщо паліям війни вдасться облутати брехнею народні маси, обманути їх і втягти їх в нову світову війну.

Тому широка кампанія за збереження миру, як засіб викриття злочинних махінацій паліїв війни, має тепер першорядне значення.

Щодо Радянського Союзу, то він і далі непохитно проводитиме політику відвернення війни і збереження миру.

Готові до прийому виборців

Криничуватська виборча дільниця № 27 повністю підготовлена до прийому виборців. Всі кабінети обладнані, вивішені портрети вождів партії й уряду, столи накриті скатерттями, на столах і на вікнах квіти.

В обладнанні дільниці активну участь прийняли члени Дільничної комісії, а дві кабінети обладнали учні 5 і 6 класів. В агітпункті вивішені списки виборців. Всі виборці перевірили себе в списках правильність запису.

Згідно плану агітатори Г. Ко-

ноненко, О. Ганза, Н. Середа, К. Григоренко й інші регулярно проводять бесіди на десятихатках про життєвий шлях кандидата в депутати Верховної Ради УРСР т. Савкова, читають газети, проводять бесіди про підготовку колгоспу до весняної сівби.

25 лютого всі виборці нашої дільниці одноставно голосували за тов. Савкова Миколу Никифоровича.

Г. КОЛЯДА,
голова виборчої дільниці,

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

Самоосвіта комуністів і партійні організації

Більшовицька партія проводить і проводить велику роботу по ідейному вихованню партійних кадрів, радянської інтелігенції, працівників державних установ, по пропагуванню ідей марксизму-ленінізму серед широких народних мас. Всю свою пропагандистсько-виховаччу роботу партія тісно пов'язує з завданнями по будівництву комунізму в нашій країні. Партія допомагає керівним кадрам опанувати сутність марксистсько-ленінської теорії і навчитись користуватися нею при розв'язанні практичних завдань.

Пропагування більшовицькою партією ідей марксизму-ленінізму серед широких мас населення сприяє успішному розв'язанню всіх завдань по будівництву комунізму. Це ще раз підтверджує слова товариша Сталіна, що чим вищий політичний рівень і марксистсько-ленінська свідомість працівників любой галузі державної і партійної роботи, тим вища і продуктивніша сама робота, тим ефективніші її результати.

Виконуючи ці вказівки товариша Сталіна, більше 1.400 комуністів і безпартійних більшовиків району працюють над підвищенням свого ідейно-теоретичного рівня. У порівнянні з минулим роком, тепер значно зросло число комуністів і безпартійних, які працюють над вивченням ідей марксизму-ленінізму самостійно. Тільки при парторганізації радгоспу «Янчекрак» 15 комуністів самостійно вивчають теорію марксизму-ленінізму.

Наполегливо вивчають теорію марксизму-ленінізму комуністи т. Сизоненко, секретар райкому комсомолу, Кутин—заступник уповноваженого міністерства заготівель по Василівському району, Рогожин, Власенко й інші.

Але ряд секретарів первинних партійних організацій не приділяють належної уваги політичній самоосвіті комуністів. Так, наприклад, при парторганізаціях райспоживспілки (секретар тов. Александров), райсільгоспвідділу (секретар тов. Хивняк), Балківської МТС (секретар тов. Завгородній) в цьому році значно зросло число комуністів, які самостійно

працюють над підвищенням свого ідейно-теоретичного рівня. Проте на партійних зборах у цих парторганізаціях не слухали жодного комуніста про те, як вони працюють над собою. Секретарі парторганізації обмежились тим, що відбрали від комуністів плани роботи на самоосвіту, а як вони їх виконують не перевіряють, не надають комуністам необхідної допомоги.

У планах комуністів Алтухова і Якименка записано, що протягом навчального року вони повинні вивчити по п'ять творів В. І. Леніна. Але жодного твору вони досі не вивчили, не законспектували. Тому не дивно, що вони погано справляються з своїми службовими обов'язками.

Комуніст Синькоопкий з року в рік погано працює над підвищенням свого ідейно-теоретичного рівня. Це привело до того, що він не справився з роботою в райхарчокомбінаті і рішенням виконкому районної Ради був знятий з роботи. Це повинно послужити уроком для інших керівних працівників, які недостатньо працюють над собою.

Є і такі комуністи, які надіються на раніше одержані знання і тепер не працюють над собою. До них відносяться тт. Духовченко, Філоненко, Кисільов, Бороденко.

Велику допомогу комуністам, які займаються політичною самоосвітою повинні надавати консультанти. Але такі консультанти як тт. Погребняк і Максимов мало бувають в партійних організаціях і не надають допомоги комуністам у самоосвіті.

Лекторська група райкому КП(б)У теж мало читає лекцій для товаришів, які самостійно вивчають марксистсько-ленінську теорію.

До кінця навчального року в сільці партійної освіти залишилось небагато часу. Секретарі первинних парторганізацій повинні усунути всі недоліки в цьому питанні. Вони повинні домогтись того, щоб не тільки комуністи виконували намічені плани роботи по самоосвіті, але й добре заволоділи матеріалом, що вивчають.

Ю. ШИШЛАКОВ,
зав. відділу пропаганди і агітації РК КП(б)У.

ЗВЕДЕННЯ
ВАСИЛІВСЬКОГО РАЙФІЛВІДДІЛУ
ПРО ХІД ВИКОНАННЯ ФІНАНСОВОГО
ПЛАНУ І-ГО КВАРТАЛУ ПО
СІЛЬСЬКИХ РАДАХ ЗА СТАНОМ
НА 15 ЛЮТОГО 1951 РОКУ

Назва сільрад	процент виконан.
П'ятихатська	113
Широківська	80
Орлянська	67
Магдалинська	65
Підгірненська	61
Червоноармійська	55
Кам'янська	52
Скельська	49
Златопольська	48
Норівська	46
Шмальківська	40
В-Криничанська	36
Царкутська	30
Балківська	28
Василівська	20

РІВНЯТИСЬ НА ПЕРЕДОВИКІВ

У П'ятихатській сільраді (голова т. Матюха, фінагент т. Іванова) на основі широко розгорнутої масово-роз'яснювальної роботи серед населення, разом з депутатами і активом села домоглися виконання і перевиконання фінансового плану першого кварталу.

Досвід роботи передових сільрад по виконанню фінансового плану показує, що так можуть і повинні працювати всі сільські Ради району. Однак Василівська селищна Рада (голова т. Устін, фінагент т. Власенко) займає останнє місце в районі по фінансах. К. СТАНКОВ.

ВОЛГОДОНБУД СЬОГОДНІ

Будівництво Волго-Донського каналу успішно здійснюється. Незважаючи на морози, а іноді й пургу, темпи роботи на будові нарастають з кожним днем.

Робітники, інженери, техніки й будівники прикладають всі свої сили й знання, щоб з честю виконати завдання, поставлене партією і урядом. Навесні 1952 року Волго-Донський судноплавний канал стане до ладу.

Каравани суден попливуть по великій водній магістралі, яка зв'яже Біле, Балтійське, Каспійське, Азовське і Чорне моря. Портом п'яти морів стане столиця нашої Батьківщини—Москва. Тоді ж стане до ладу і Цимлянський гідровузол.

Цимлянське водосховище, корисний обсяг якого буде дорівнювати 12,6 мільярда кубічних метрів, дасть в багатому районі Ростовської та Сталинградської областей живучу вологу. Тут буде зрошено і обводнено 2 мільйони 750 тисяч гектарів землі. Роботи по зрошенню і обводненню передбачається виконати за шість років.

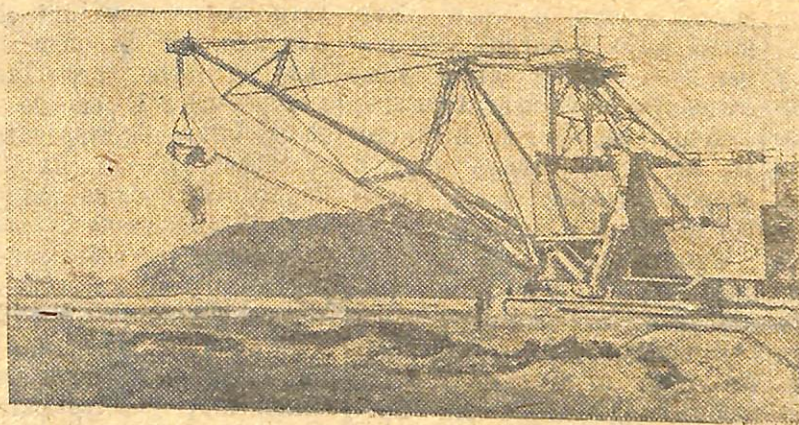
Волгодонбуд за вказівкою товариша Сталіна оснащено найдосконалішими і високопродуктивними машинами та механізмами. Тут працюють землесоси, потужністю 300 і 500 кубометрів наміву ґрунту в годину, скрепери, екскаватори-лопати, крокуючі екскаватори тощо. Коротке ознайомлення з роботою вміщено нижче на знімку крокуючого екскаватора, створеного колективом уральського заводу важкого машинобуду-

вання, дає деяке уявлення про техніку, яка застосовується на цій як і на інших гігантських будовах.

Крокуючий екскаватор має стрижиную 65 метрів. Ковш—вагою в 14 кубометрів. За один прийом він вибирає 14 кубометрів ґрунту. Норму 4.500 кубометрів ґрунту зміну обслуговуючий персонал екскаватора перевиковує в 2 і більше рази. Він працює в три зміни. Кожна зміна триває з п'яти чоловіків. Екіпаж екскаватора—16 чоловік, з них—п'ять інженерів та—техніків.

Крокуючий екскаватор заміняє працю менше 7 тисяч землекопів. Земляни на Волгодонбуді механізовані на центів. На будівництві повністю механізовано виготовлення і укладення бетонних конструкцій на спеціальних оснащених бетономішалками, еміксіорами і 2.400 літрів. Таких заводів на будові збудовано сім. Їх річна продукція становить 1 мільйон 760 тисяч кубометрів бетону. Збудовано також каменедробильні три ремонтно-механічних заводи, один крупних майстерень і багато інших підприємств.

На березі Цимлянського моря-водосховища виникають нові селища і міста. Будуються жилі будинки, школи-дитячі садки, кінотеатри тощо. Вже збудовано мільйона кубометрів житлових і комунальних будівель.

Великі будівництва—гордість радянської держави. Вони—свідчення великої могутності соціалістичної держави, яку вів великий план радянської держави—могутні волюнтаризму, які робють наш рід.

ПОДІЇ В КОРЕЇ

Повідомлення головного командування Народної армії Корейської народно-демократичної республіки

ПХЕНЬЯН, 14 лютого. (ТАРС). Головне командування Народної армії Корейської народно-демократичної республіки повідомило 14 лютого: Частини Народної армії в тісній взаємодії з китайськими добровольчими загонами відбили на всьому фронті наступ противника і перейшли на всіх ділянках фронту в контрнаступ. В районі Хенсона (Одзіо) війська противника оточені.

За наявними на сьогоднішній день даними, за два дні боїв 11 і 12 лютого противник зазнав великих втрат у живій силі. Було вбито і поранено 1.300 і взято в полон понад 4.000 солдатів і офіцерів противника. За два дні боїв частини Народної армії захопили: гармат різних—47; танків—8; автомашин—274; кулемети і багато іншого озброєння та боєприпасів. Збито 4 літаки противника.

На сеульському фронті південного берега Ханган (Кан-ко) частини Народної армії завдали противнику великих втрат у живій силі за даними на 13 лютого, лі 9 танків і збили 4 літаки.

Редактор Ів. МОЛОДЦЬКИЙ